

Το Ιερό Σαρανταλείτουργο

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)



Τὸ Ἱερό Σαρανταλείτουργο, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων, τελεῖται ὑπὲρ ὑγείας ζώντων καὶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν κεκοιμημένων ἀδελφῶν μας.

Στό ὑπέροχο βιβλίο «Ἰωάννης τῆς Κροστάνδης», (ἔκδ. Ἱερὰς Μονῆς Παρακλήτου), διαβάζουμε: «Στὴν Θεία Λειτουργία τελεῖται τὸ μυστήριον τῆς ἀγάπης. Καὶ ἡ ἀγάπη στὴν οὐσία της εἶναι μεταδοτική. Ἡ ἀγάπη, ἰδιαίτερα ἡ θεῖα, σπεύδει νὰ σκορπίσει τὸ φῶς της, τὴν χαρὰ της σέ ὅλους... Καὶ συμπληρώνει: ὦ ἀγάπη τελειότατη! ὦ ἀγάπη, πού τὰ πάντα ἀγκαλιάζεις! ὦ ἀγάπη ἰσχυροτάτη! Τί νὰ προσφέρουμε σὰν εὐγνωμοσύνη στὸν Θεὸ γιὰ τὴν ἀγάπη Του πρὸς ἐμᾶς; Ἡ ἀγάπη αὐτὴ βρίσκεται στὴν θυσία τοῦ Χριστοῦ, πὺ προσφέρεται γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι ὅλων ἀπὸ κάθε κακία...».

Καὶ ὁ Ὅσιος Παΐσιος, σχετικὰ μὲ τὴν ἀνάγκη προσευχῆς γιὰ τοὺς κεκοιμημένους, ἔλεγε: «...νὰ ἀφήνετε μέρος τῆς προσευχῆς σας γιὰ τοὺς κεκοιμημένους. Οἱ

πεθαμένοι δέν μπορούν νά κάνουν τίποτα (γιά τούς έαυτούς τους). Οί ζωντανοί μπορούν... Νά πηγαίνετε στήν έκκλησία λειτουργία, δηλαδή πρόσφορο, καί νά δίνετε τò ὄνομα τοῦ κεκοιμημένου, νά μνημονευθῇ ἀπό τὸν ἱερέα στήν προσκομιδή. Ἐπίσης, νά κάνετε μνημόσυνα καί τρισάγια. Σκέτο τò τρισάγιο, χωρίς Θεία Λειτουργία, εἶναι ἐλάχιστο.

Τò μέγιστο, πού μπορούμε νά κάνουμε γιά κάποιον, εἶναι τò Σαράντα-λείτουργο. Καλò θὰ εἶναι νά συνοδευθεῖ καί μὲ ἐλεημοσύνη. Ἐν ἔχεις ἕνα νεκρό, ὁ ὁποῖος ἔχει παρρησία στόν Θεό, καί τοῦ ανάψεις ἕνα κερί, αὐτὸς ἔχει ὑποχρέωση νά προσευχηθεῖ γιά σένα στόν Θεό.

Ἐν πάλι, ἔχεις ἕνα νεκρό, ὁ ὁποῖος νομίζεις ὅτι δέν ἔχει παρρησία στόν Θεό, τότε, ὅταν τοῦ ανάβεις ἕνα ἀγνὸ κερί, εἶναι σὰν νά δίνης ἕνα ἀναψυκτικὸ σὲ κάποιον πού καίγεται (ἀπὸ δίψα). Οἱ ἅγιοι δέχονται εὐχαρίστως τὴν προσφορὰ τοῦ κεριοῦ καί εἶναι ὑποχρεωμένοι νά προσευχηθοῦν γι' αὐτόν πού τὸ ανάβει. Ὁ Θεὸς εὐχαρίστως τὸ δέχεται...».